

3110117 - 16 x 11

117 - 5

स्त्वेवं ब्राह्मणो विद्यात स्य देवाः प्रसन्नसे ॥ २१ ॥
 श्रीश्च तेन हस्मी श्रयन्त्यावहोरात्रे पार्श्वे न
 क्षत्राणि रूपमस्विनौ व्यात्वं ॥ इह न्यषाण
 मुमूर्ष्याण सर्वलोकमर्ष्याण ॥ २२ ॥ इति
 रुद्र जाये ॥ २ ॥ ओं प्राप्नुः सिषानो ह्यभोर
 न भीमो घनाघनः क्षोभणश्चर्षणीनां सक्त्रं ॥
 दनो नानि मिषकवीरः शतध्वंसेनाय जयत्सा
 कमिन्द ॥ १ ॥ संक्त्रं दने नानि मिषेण जिष्मुना

धा०
६

युत्कारेण दुष्प्रवनेन धसुनात दिद्रेण जयत
 तमुद्ध्वं ॥ युधोनर उयुहस्तन वृत्ता ॥ २ ॥ सद्र
 युहस्तैः सनिष्ठांगभिर्वसि सधं सष्टा सयुधं
 द्रोणलेनः ॥ सधं सष्टा जित्यो मपावाहु स
 र्व्यग्रधं न्वाप्रतिहिताभिरस्तात् ॥ ३ ॥ बृहस्पते
 परिदीयारथेन रत्नोहामित्रां प्रपिवाधमानः
 प्रभंजत्सेनाप्रमणो युधाजयं न्नस्माकमेध्व
 वितारथानां वलिविज्ञायस्य विरः प्रवीरः ॥

राम
६

जगदभीषिते मनीषा ॥ ८ ॥ यदद्यस्त्र ह त्रहनु
 दगाभ्रमिसूर्यः सर्वतदिंद्र ते वसे ॥ ९ ॥ तरणि
 विंशदृष्टो ज्योतिः हृदुशिसूयः विंशमाभा
 शिरोचनं ॥ १० ॥ तत्सूयस्य देवत्वं तन्महीतं म
 ध्याकृत्तौ विंशितं संजभारः ॥ यदेदयुक्तं हरि
 तः सधस्यादाष्टां त्रीवासस्तनुते समस्ये ॥ ११ ॥
 तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे सूर्यो रूपं कृणुते
 द्यौरुपस्ये ॥ अनंतमन्यद्रादस्य पाजः ॥ १२ ॥

व
१०

लस्ममन्यद्वरितः संभरंति वण्महां प्रस्यस्य
वडादित्यमहां प्रसि ॥ महस्तेस्तोमहिमापन
स्यते द्वादेवमहां प्रसि ॥ १३ ॥ वेद्वर्यश्रवसाम
हां प्रसिमत्रादेवमहां प्रसि ॥ मन्हादेवानाम
स्यः पुरोहितो विभुज्योतिरदाभ्यं ॥ १४ ॥ आ
यंतवस्यं विष्टेदिद्रस्यभक्षतः ॥ वस्रनि
जातो जन्मानवो जसा प्रतिभागं नदीधिमः ॥ १५ ॥
आद्यादेवा उदिता स्यनिरथं हसः पियता

राम
१०

निरवद्यत् ॥ तन्नो मित्रोवरुणो मा महंतामदि
 तिः सिंधुः पृथिवी उतद्यो ॥ १६ ॥ ॐ प्राकृस्मेन रज
 सा वर्त्तमानो निवेशयं नमस्तं मर्त्यं च ॥ हिरं एष
 येन सवितारथेना देवो याति भुवनानि पश्यं ॥ १७
 इति रुद्र जा ॥ ४ ॥ नमस्ते रुद्र मन्यव उतो त
 इषवे नमः वाहुभ्यामुत्तते नमः ॥ १ ॥ याते रुद्रशि
 वातनूरघोरापायका शिनी ॥ तयानस्तं न्वा संत
 मया गिरशं त्वाभिचाकशीही ॥ २ ॥ यामिधुं गिरि

ख
११

शान्तहस्ते विभर्ष्य स्तवैः शिवांगिर ततां कुरु मा
 थंसी ॥ पुरुषं जगत् ॥ ३ ॥ शिवेन वचसा त्वागि
 रि साक्षात् वदामसि ॥ यथा नः सर्वमीजगदया
 दम्यथं सुमना प्रसतु ॥ ४ ॥ अधिवोचदधिव
 क्ता प्रथमो देवो भिषक् ॥ अहिं श्रुत्वा सर्वं यं भयं
 त्सर्वं श्रुत्वा तु धां न्यो धराची पराशुवः ॥ ५ ॥ प्र
 सो यस्तां स्त्रीः पुरुष उत विभ्रु सुमंगलैः ॥ ये
 चैनं रूद्राः प्रमिते दिक्षु श्रिताः सहस्रशो वै

6

राम
११

४
 वाधं हेतु इमहे ॥६॥ प्रसौयो वसर्पेति नील
 ग्रीवो विलोहित ॥ उतैनंगोपा प्रदृशं नुदृशं
 नुदहार्यः सदृशो मृडित्यातिन ॥७॥ तमोस्त
 नील ग्रीवाय सहस्राक्षाय मीदुषे ॥ प्रथोये प्र
 स्थित्वा न्नो हंते भ्यो करं नमः ॥८॥ प्रमुंचध
 न्वनं स्वमभयो रात्र्यां ज्ञां ॥ या अत्र ते हस्त इषवः
 पराता भगवो वपः ॥९॥ विज्यं धनुः कपर्दिनो वि
 शाल्पो वा एवां वत ॥ अनेश न्नस्य या इषवः प्रा

ख०
१२

भुरस्पनिधंगधिः॥१०॥ यातेहेतिमीदृष्टमहस्ते
वभ्रवतेधनुः॥ तथास्मांन्विश्वतस्तमयदमया
परिभुजः॥११॥ परितेधन्व नोहेतिरस्मान्वाण
क्तुविश्वतः॥ प्रथो जईषुधिस्तवारोऽप्रस्मिन्निधे
हितम्॥१२॥ प्रवतत्पधनुष्टं सदस्वाक्षश
नेषुधेनिशीर्षशल्पांनामुषाशिबोनः सुमना
भवः॥१३॥ नमस्तप्रायुधा यानातवायधस्म
वे॥ उभाभ्यामुततेनमोवाहुभ्यांतवधन्वने

राम
१२

४
१४

सकायेभ्योजिधाथं सद्गोमुष्मतां पतये नमोन
मो॥ सिमद्गोनक्तं रचरद्गोविक्तं तां नां पतये न
मोनमः॥ ११॥ नमउल्लिखिलेगिरिचरायकुलं चा
नां पतये नमोनमः॥ इत्युमद्गोधं न्वपिभ्यश्चवो
नमोनमो॥ प्रातं न्वानेभ्यः प्रतिदधान्येभ्यश्चवो
नमोनमो॥ प्रायश्चद्गोस्यद्गोश्चवोनमोनमो
११॥ नमो विसृजद्गोविद्गोश्चवोनमोनमो
स्वयद्गोजायद्गोश्चवोनमोनमः॥ शयानेभ्य

राम
१५

मंत्रिणेवाण जाय कृत्वाणं पतये नमो नमः ॥ ३
 द्वैर्घोषायाः क्रंदयते पत्नीनां पतये नमो नमः ॥ ४
 कृत्स्नाय तया धावते सत्वनां पतये नमो नमः ॥
 सहमानाय निव्याधिप्राव्याधिनीनां पतये नमो
 नमो ॥ निषंगिणे ककुभास्तेनानां पतये नमो नमो
 मो ॥ निचेरवेपरिचरायरणानां पतये नमो नमो
 २० ॥ वंचतेपरिवंचते स्नायूनां पतये नमो नमो ॥
 निषंगिले इमुधिमते तस्कराणं पतये नमो नमः ॥